VARIEDADES DIALECTAIS

VARIEDADES DIAFÁSICAS

A variedade estándar

A variedade estándar ou normativa dunha lingua é aquela que se crea para ser empregada nos ámbitos formais e, sobre todo, na escrita.

QUE É NORMATIVIZAR UNHA LINGUA?

NORMATIVIZAR UNHA LINGUA é:

Elaborar un código formal común para todos os falantes dunha comunidade, a través da plasmación dunha ortografía, unha gramática e un dicionario do idioma.

https://academia.gal/dicionario
REAL ACADEMIA GALEGA
BIBLIOTECA HEMEROTECA ARQUIVO PUBLICACIÓNS
CONTACTO
A LINGUA A INSTITUCIÓN LETRAS GALEGAS COMUNICACIÓN DICIONARIOS
INICIO | DICIONARIO
Dicionario
DICIONARIO ACTUALIZACIÓNS CRÉDITOS
BUSCA SIMPLE SINÓNIMOS BUSCA AVANZADA
Insire unha palabra
Ver exemplos Ver marcas expandidas Busca preditiva
SOBRE O DICIONARIO DA REAL ACADEMIA GALEGA
Fundación Barrié
O DICIONARIO NA TÚA WEB
Integra o dicionario da RAG na túa web premendo aquí.
AS MÁIS BUSCADAS
ESTA SEMANA ESTE MES
1 mais
2 san
3 oso

1970

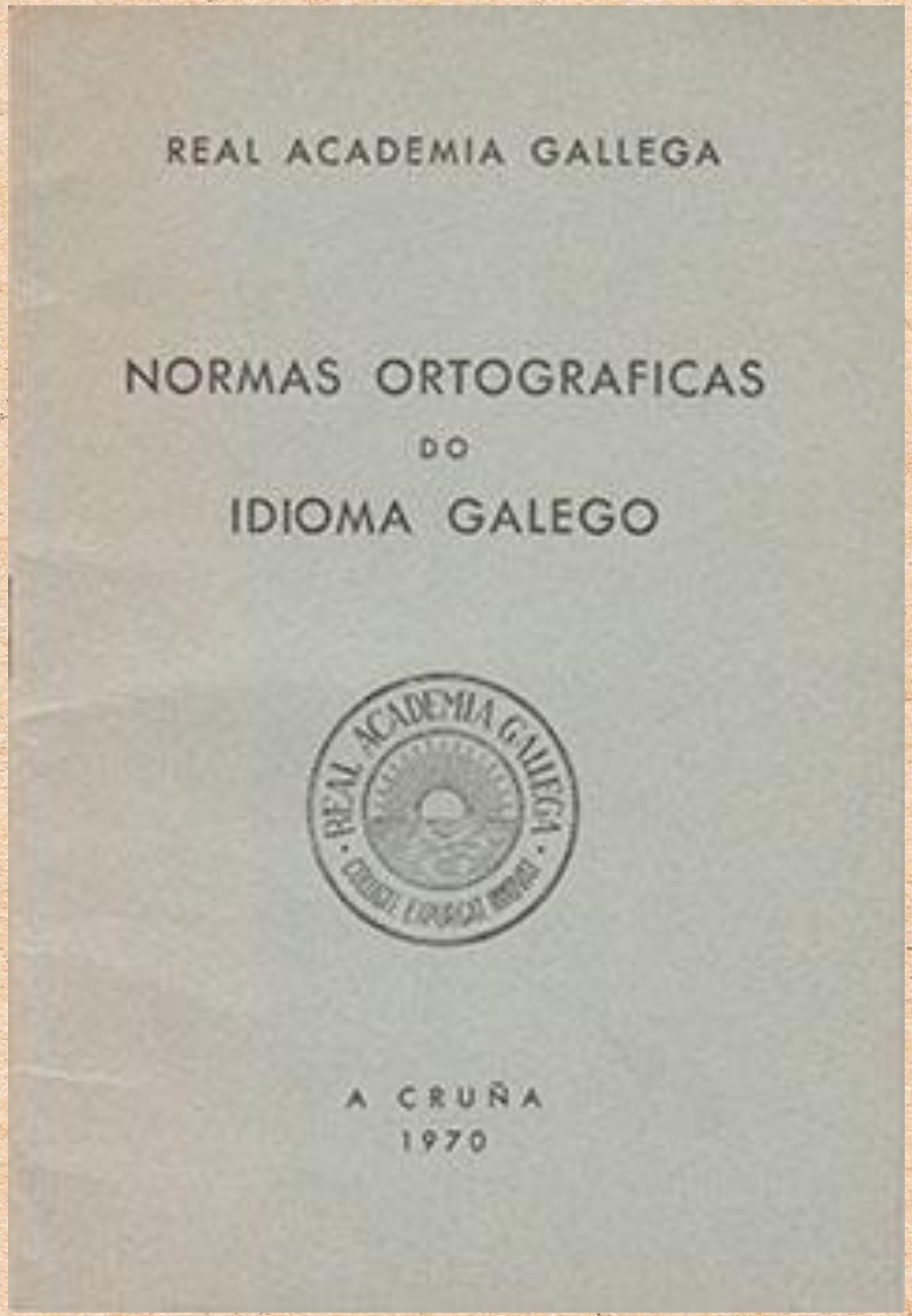
REAL ACADEMIA GALLEGA
NORMAS ORTOGRAFICAS
DO
IDIOMA GALEGO
A CRUÑA
1970

2003

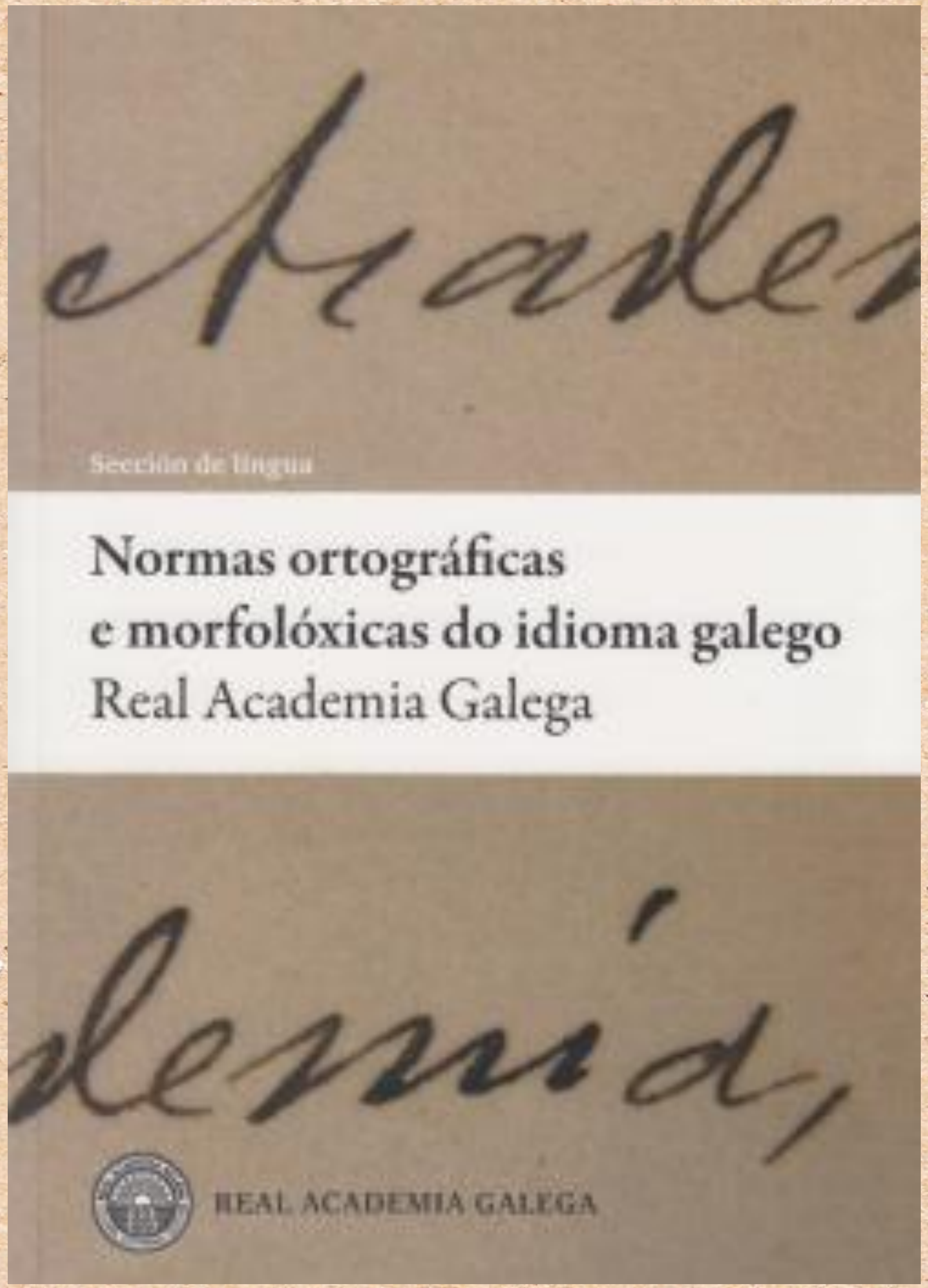
Sección de lingua
Normas ortográficas
e morfolóxicas do idioma galego
Real Academia Galega
REAL ACADEMIA GALEGA

CRITERIOS PARA A ELABORACIÓN DA NORMATIVA DO GALEGO

- Depuración de todo o alleo á lingua: castelanismos
- Supradialectal
- Harmonía con outras linguas romances.

A variedade estándar ou normativa dunha lingua é aquela que se crea para ser empregada nos ámbitos formais e, sobre todo, na escrita. Con este fin debe ser continuadora da lingua falada pola comunidade, pero evitando dependencias do castelán (castelanismos). Dos diferentes dialectos, escóllense aqueles con máis extensión xeográfica e demográfica, así como tamén se mantén a harmonía con outras linguas romances.

Dado que se trata dunha variedade destinada ao rexistro formal, tamén quedan fóra dela os coloquialismos de calquera tipo.

OS REXISTROS DA FALA

Rexistros: diferentes maneiras de falar segundo a situación comunicativa.

- A relación entre os interlocutores
- O lugar en que se desenvolve a situación
- O tema do que se estea a falar

É MOI DOADO, HOME: METES O DISK NA DRIVE, CLICKAS O ÍCONO, DESPOIS EXITAS E EJECTAS O DISK

REXISTROS

1

Rexistro formal

2

Rexistro informal / coloquial

REXISTRO FORMAL

- Escrita / fala moi coidada
- Información seleccionada
- Riqueza léxica:

  Vocabulario preciso e coidado. Uso de termos técnicos

- Escrita / fala de acordo coa lingua estándar

REXISTRO MEDIO

- Escrita / fala entre coidada e espontánea (para / *pa*)
- Estrutura máis ou menos definida
- Vocabulario menos preciso e coidado.
- Léxico menos variado

REXISTRO COLOQUIAL

- Escrita / fala máis espontánea --> Información repetida
- Léxico menos variado. Uso de palabras comodín: *cousa, chisme...*
- Economía lingüística vs. expresividade: Oracións curtas e/ou inacabadas, ao igual que palabras.
- Palabras malsoantes

FORMAL	MEDIO	COLOQUIAL
MICCIÓN	OURIÑOSOO	MEXO
EMPREGO	TRABALLO	CHOIO
INSTRUÍRSE	ESTUDAR	CHAPAR
FALECER	MORRER	ESPICHAR

FORMAL	MEDIO	COLOQUIAL
MICCIÓN	OURIÑOSOO	MEXO
EMPREGO	TRABALLO	CHOIO
INSTRUÍRSE	ESTUDAR	CHAPAR
FALECER	MORRER	ESPICHAR

XERGA: Denomínase xerga o xeito concreto de falar dun grupo social determinado, en especial de profesionais ou da mocidade.

ALGÚNS EXEMPLOS

Nas seguintes situacións comunicativas, no caso de que sexa incorrecto, transforma a mensaxe de acordo á correspondente relación emisor - receptor.

ALGÚNS EXEMPLOS

1

Un paciente falando co seu médico:

Bos días, doutor. Verá, dóeme moito a barriga, pode receitarme algo?

Emprega un rexistro adecuado? Como sería correcto senón?

ALGÚNS EXEMPLOS

2

Presentador de televisión:

Morreron tres persoas en Vigo. Se seguimos así este ano batemos récord.

Emprega un rexistro adecuado? Como sería correcto senón?